

39. Quid? quòd inusitatam prædicationem nullibi reperias, ni si in simplice ac propriâ sive usitatâ singularum vocum significatione, quam, si ad improprietatem aliquam, & figuratum sensum inflectas: illic inusitati modi rationem in prædicatione omnem sustuleris.

40. Exemplo rem illustremus. Prædicatione illa, quâ Deus de homine, homo de Deo prædicatur regularis non est, id quod per se manifestum: Relinquitur ergo eam esse vel figuratam, vel singularem, sive ut Theologi loquuntur, Inusitatam. Atqui figurata non est. Nam tropus inesset vel particule (Hominis): & sic in Manicheorum castra fieret transitus: vel voci (Dei): & sic Arianorum confirmaretur impietas: vel denique Enunciationis copula: qua ratione Eutychianis subscriberetur. Superest ergo, prædicationem istam, retentâ etiam singularum vocum propriâ ac nativâ significatione, rectè statui singularem sive Inusitatam.

41. Inest his, quæ hæctenus disputavimus, maximum ad dirimendas nostri seculi Controversias compendium: quo destitutis vix ullum aliud superest præsidium, quo adversariorum tricas & nodos dissolvere queant.

42. Ceterum ut ad Sacramentorum naturam propiùs explicandam redeamus, diximus supra, Quodvis Sacramentum tam Veteris quàm

Materia
Sacramen-
torum.

NOV